35 de ani
BURSA
ZIARUL OAMENILOR DE AFACERI
presă independentă

Vineri, 26 iunie 2026, nr. 117 (8112), anul XXXV

12 pagini

■ Spania traversează cea mai fierbinte lună iunie din ultimele decenii PAGINA 2
■ Paradoxul lui Medvedev: fără baze militare occidentale, dar cu baze rusești PAGINA 3
■ NATO pregătește lansarea Băncii pentru Apărare, Securitate și Reziliență PAGINA 8
■ TradeVille: FedEx avansează prudent după separarea Freight PAGINA 9
■ Mircea Cărtărescu, primit de Papa Leon al XIV-lea la Vatican PAGINA 10
■ Bucureștenii, tot mai nemulțumiți de trafic și aglomerație PAGINA 10
■ Studiu: Nivelurile scăzute de vitamina D persistă inclusiv vara la persoanele cu risc ridicat PAGINA 10

GRAM AUR = 590,7325 RON **FRANC ELVEȚIAN = 5,6737 RON** **EURO = 5,2317 RON** **DOLAR = 4,6035 RON**

Economiști: Modelul de creștere a României și-a atins limitele; avem nevoie de investiții și productivitate

● Valentin Lazea, BNR: ”Este necesar un pact politico-economic, care să oblige toate guvernele să nu depășească anumite intervale ale indicatorilor macroeconomici” ● Ionuț Dumitru, Raiffeisen Bank: ”Modelul bazat pe consum, deficite, costuri ridicate, investiții productive insuficiente și pierdere de competitivitate nu mai poate fi susținut” ● Ciprian Dascălu, BCR: ”Dacă nu se revizuiesc semnificativ datele, ne-am putea aștepta la o recesiune economică pentru întregul an” ● Florian Libocor: ”Provocarea fundamentală a României nu este neapărat lipsa creșterii, ci schimbarea structurii”

Economia României traversează o perioadă marcată de dezechilibre structurale și vulnerabilități macroeconomice, iar modelul de creștere bazat pe consum și deficite și-a atins limitele, potrivit opiniilor exprimate ieri în cadrul unei conferințe organizate de Asociația Analiștilor Financiar-Bancari din România (AAFBR)

În opinia economiștilor, țara noastră are nevoie de un nou model de creștere economică, susținut de reforme, investiții productive și politici care să stimuleze competitivitatea, productivitatea și dezvoltarea sectoarelor cu valoare adăugată ridicată.

Valentin Lazea: ”Există oricând pericolul retrogradării la nivelul «nerecomandat investițiilor», al opririi finanțărilor de pe piețele externe și al ajustării brutale a nivelului de trai”

Este necesar un pact politico-economic, care să oblige toate guvernele să nu depășească anumite intervale ale indicatorilor macroeconomici, susține economistul-șef al BNR, Valentin Lazea.

Domnia sa a afirmat: ”Traversăm o perioadă complicată din punct de vedere macroeconomic, deoarece avem cea mai înaltă rată a inflației din Uniunea Europeană, cel mai mare deficit bugetar, iar anul acesta vom depăși pragul de 60% datorie din PIB, ultimul criteriu Maastricht pe care îl mai îndeplineam. Având asemenea indicatori, există oricând pericolul retrogradării țării la nivelul «nerecomandat investițiilor», pericolul opririi finanțărilor de pe piețele externe de capital și al ajustării brutale a nivelului de trai. De aceea, este imperativ necesară stabilirea unor ținte în care să se încadreze inflația, deficitul bugetar și creșterea economică, ținte care, odată atinse, să fie respectate de orice guvern, indiferent de coloratura ideologică. Cu alte cuvinte, este necesar un pact politico-economic, care să oblige toate guvernele să nu depășească anumite intervale în ceea ce privește indicatorii macroeconomici. Întâmplarea face ca respectivele intervale să fie identice, între 2,5 și 3%, pentru cei trei indicatori – inflație, deficit bugetar și creștere economică – ceea ce putem numi «minunata coincidență»”.

Valentin Lazea a adăugat: ”Deja datoria publică a depășit 220 de miliarde de euro, adică circa 60% din PIB, cifră care merită comparată cu datoria externă de 11 miliarde de dolari de pe vremea regimului comunist, care a dus România la încetarea de plăți. Pentru ca datoria publică să se stabilizeze și apoi să înceapă să scadă, dacă nu în termeni nominali, măcar ca procent din PIB, este necesar ca deficitul bugetar consolidat să scadă sub nivelul cheltuielilor bugetare cu dobânzile. Având în vedere că acestea din urmă sunt acum de aproximativ 2,8% din PIB, procent care probabil va crește, rezultă că este necesar să ajungem cu deficitul bugetar în intervalul 2,5–3% din PIB, dacă dorim ca datoria publică să se stabilizeze și apoi să înceapă să scadă. Cu alte cuvinte, trebuie să atingem un punct de surplus primar, așa cum am avut ultima dată în anul 2015. Este minimum ce putem face dacă vrem să putem privi în ochii copiilor și nepoților noștri fără să roșim”.

ANDREI IACOMI

(continuare în pagina 9)

„Etiopia nu este doar o destinație de safari, ci și o călătorie într-o capsulă a timpului”

(Interviu cu Endegena Abebe, secretar de stat pentru marketing și promovare în cadrul Ministerului Turismului din Etiopia)

Etiopia reprezintă unul dintre statele africane care își intensifică eforturile de promovare pe piețele emergente din Europa de Est, iar România se află printre țările vizate de noua strategie de dezvoltare turistică a acestei țări. Cu cel mai mare număr de situri UNESCO de pe continental african, peisaje considerate unice în lume, o istorie de peste trei milenii și ambiția de a deveni un hub regional pentru turism și conferințe internaționale, Etiopia mizează pe atragerea turiștilor interesați de experiențe autentice, culturale și de aventură. Endegena Abebe, secretar de stat pentru marketing și promovare în cadrul Ministerului Turismului din Etiopia, a trecut în revistă, în cadrul unui interviu, și avantajele competitive ale țării, proiectele de modernizare a infrastructurii turistice, oportunitățile de afaceri pentru agențiile și investitorii români, precum și perspectivele consolidării relațiilor turistice dintre București și Addis Abeba, în contextul aniversării a 60 de ani de relații diplomatice dintre cele două state.

Reporter: Etiopia este adesea descrisă ca fiind una dintre destinațiile unice din Africa. Care considerați că sunt cele mai importante atuuri turistice ale țării pe care vizitatorii internaționali ar trebui să le descopere?

Endegena Abebe: Etiopia se remarcă drept o destinație cu adevărat unică, în principal datorită concentrației impresionante de situri înscrise în Patrimoniul Mondial UNESCO, fără egal în Africa. Țara îmbină mii de ani de istorie și arheologie, culturi indigene vibrante și peisaje dramatice, aproape extraterestre, care nu pot fi întâlnite nicăieri altundeva pe continent. Cele mai importante atuuri turistice pe care vizitatorii internaționali ar trebui să le descopere includ bisericile săpate în stâncă din Lalibela, datând din secolul al XII-lea, o capodoperă arhitecturală sculptată integral în rocă vulcanică, obeliscurile din Aksum și castelele din Gondar, construite în secolul al XVII-lea. Un alt punct de atracție este Valea Omo, unde locuiesc mai multe triburi tradiționale – precum Hamar, Karo și Mursi – care și-au păstrat obiceiurile ancestrale, ornamentele corporale și ceremoniile de-a lungul secolelor.

A CONSEMNAT GEORGE MARINESCU

(continuare în pagina 11)

Un caz școală

Cornel Codiță

Problema este una singură: de îndată ce au fost puși în pîine, partidele și fripturiștii politicii dîmbovițene intră în fibrilație: cum să-i lăsăm pe ăștia la butoane, să vadă lumea cît suntem noi de proști? Nu e bine, deloc! Și, ce să facem? Simplu: să le băgăm bețe în roate cît cuprinde, să îi scuipăm de la guvernare cît mai repede, pînă nu se prinde lumea că se poate și fără noi, ”politicienii de profesie”.

Dezarticulațiile politicii de la București, incoerențele și incongruențele ei, pafarismul, bonjurismul și ”hămesismul” care o caracterizează în cea mai adîncă fibră, credința nestrămutată a partidelor și a celor care se află la butoanele de control că ”merge și așa”, ba chiar că ”merge oricum”, indiferent care ar fi problema de rezolvat și care sunt consecințele pseudo-soluțiilor puse la repezeală pe tarabă, ating, undeva către margini, o limită. Iar, cazul limită, numai bun de analizat ca la ”școală”, este formula ”guvern minoritar”! Este soluția care, din vîrful buzelor, fără vlagă și cu frică de orice angajament supus testului realității a fost anunțată deja de Cotroceni. Și confirmată, ca un ecou, tot în surdină, de partidele implicate în actuala confrunare: PSD, PNL, UDMR și USR. De ce am lăsat AUR pe dinafară? Pentru că formațiunea politică cu pricina a fost catapultată de prostia celorlalți în poziția de arbitru absolut al actualei crize. Farsa cinică jucată de AUR cu ocazia încercării heirupiste de înscăunare a ipoteticului guvern Veștea a dat măsura puterii pe care o are în acest moment ”formațiunea exclușilor” și a modului în care înțelege să o utilizeze în actualele condiții politice.

Povestea aceasta cu ”cocoșul roșu”, guvern minoritar adică, are un precedent semnificativ în politica post-decembristă a României: așa zisele ”guverne tehnocrate”. Exact ca și acum, pentru că partidele se ceartă ca la ușa cortului, pentru că și-au pus poalele-n cap și și-au scos izmenele murdare la vedere, plus neputința de a construi soluții în situații ceva mai complicate, ori de criză, ”cineva” din culise a zis: avem noi o soluție!

(continuare în pagina 2)

Analiză FTM: Continuarea conflictului din Orientul Mijlociu, factor declanșator al unei crize alimentare globale

Efectele războiului dintre Statele Unite, Israel și Iran asupra securității alimentare mondiale ar putea fi mult mai grave decât estimează în prezent Organizația Națiunilor Unite, arată o analiză publicată ieri de site-ul european de investigații Follow the Money (FTM). Sursa citată arată că, deși Programul Alimentar Mondial (WFP) avertizează că încă 45 de milioane de oameni ar putea ajunge în situație de foamete acută din cauza blocării Strâmtorii Hormuz, analiza metodologiei utilizate de agenția ONU, coroborată cu opiniile unor experți în sisteme alimentare, indică faptul că numărul real al persoanelor afectate ar putea fi de două sau chiar de patru ori mai mare.

La scurt timp după izbucnirea războiului cu Iranul, în februarie, Organizația Națiunilor Unite a lansat un avertisment sever privind consecințele economice și alimentare ale conflictului.

„Dacă conflictul din Orientul Mijlociu continuă până în iunie, încă 45 de milioane de oameni ar putea fi împinși în foamete acută din cauza creșterii prețurilor”, a avertizat, la jumătatea lunii martie, Carl Skau, director executiv interimar al Programului Alimentar Mondial. Oficialul ONU declara, la aproximativ două săptămâni după începerea atacurilor americane și israeliene asupra Iranului: „Acest lucru ar împinge nivelul foametei globale la cote fără precedent și aceasta este o perspectivă teribilă, teribilă”.

GHEORGHE IORGOVEANU

(continuare în pagina 3)

Furtuna perfectă pentru yen, sub spectrul crizelor din 1997 și 2008

A treia economie a lumii, Japonia, este prinsă într-o capcană care amintește veteranilor de pe piețe de situația premergătoare declanșării crizei financiare din Asia în 1997.

CĂLIN RECHEA

Yenul s-a depreciat masiv față de dolar în ultima perioadă, iar recent a atins un minim al ultimilor 40 de ani, de aproape 162 JPY/USD (vezi graficul 1).

Deprecierea s-a accentuat în ultimele două luni în ciuda unei intervenții record, de peste 73 de miliarde de dolari, care nu a reușit decât o revenire de scurtă durată la nivelul de 155 JPY/USD.

Majorarea dobânzii de politică monetară până la 1%, cel mai ridicat nivel din 1995, nu a fost suficientă pentru reducerea presiunilor asupra yenului, în condițiile în care investitorii străinii continuă să vândă obligațiunile guvernamentale, ale căror randamente se mențin aproape de maximele istorice (vezi graficul 2).

Decizia Federal Reserve de a menține dobânzile neschimbate și de a semnala potențiale creșteri viitoare nu a făcut decât să crească presiunile de depreciere pentru moneda Japoniei. “Argumentele negative pentru yen provin din deteriorarea contului comercial al Japoniei din cauza scăderii competitivității și a creșterii cheltuielilor pentru apărare”, avertizează Andy Xie, fost economist-șef la Morgan Stanley pentru Asia-Pacific.

În opinia sa, exporturile Japoniei vor intra probabil pe o tendință descendentă de natură structurală, care va avea o influență mult mai puternică asupra yenului decât rezervele valutare de circa 1,3 trilioane de dolari și activele externe nete de circa 3,5 trilioane.

(continuare în pagina 4)